

вѣе. У єзычницитѣ нѣ мало истиненъ Богъ. Той имъ былъ непознатъ. Но тѣ самкы си измыслили богове, а безъ Бога нѣ ра-чили да живѣхтъ, и не могли. Тзй є необходимъ за человѣка Богъ! Не мы-слѣте, слышатели, че азъ доказвамъ Бо-жіето бытіе; не, то є таквази истина, ко-јто не иска доказателства. Не, азъ из-разжавамъ съ твой мојата радость за Бо-га. Да, да са възрадва вашата душа, слышатели! У насъ има Богъ—Богъ ис-тинный; ный имамы у кого да привѣг-вамы съ молитва, у кого да търсимъ у-тѣшениe. У насъ има Богъ: какво ще ни сторијтъ злите членкѣ? у насъ има Богъ: какво ще ни сторијтъ коварните врагове? Нека по често са обрѣщамы къмъ Него и непрѣстанно да мыслимъ за Него. Єзычницитѣ си измыслили богове: нима ный не ще мыслимъ за Бога, който самъ си са откры намъ! Єзычницитѣ не завражали своите много богове: нима ный ще за-вражимъ свою едину Богъ? Єзычницитѣ сложѣли на своите лжебны богове: нима ный ще оставимъ сложеніето нашемъ ис-тинномъ Богъ? Не, ако ный завражимъ да мыслимъ за Тебе, Боже нашъ, да са затѣмни подиръ твой въ насъ сѣка мы-слъ, да прилепне нашкитъ єзыкъ у гро-лото ни, ако ный прѣстанемъ отъ да Та